

חג אגן גורגנו

משחרב בית המקדש ואבד לחג הביכורים בסיסו הקרקעי – הלכו ופחתו המנהגים השונים שהחזיקו בהם אבותינו בארץ מולדתם ובמקומם באו כמה מנהגים, המבליטים את זכר מעמד הר סיני ומתן תורה, שהתרחש בו' בסיוון – מועד חג השבועות – 50 יום לספירת העומר.

....רבי מנדל מקוצק היה אומר: חג השבועות נקרא "זמן מתן תורתנו" ולא "זמן קבלת תורתנו", משום שנתנית התורה הייתה בשווה לכל ישראל, כנגד זה קבלת התורה איננה בשווה אצל כל אדם מישראל: כל אחד מקבל את התורה לפי ערכו ולפי השגותיו.

בגיליון זה מציגים פעילי איכות הסביבה בישוב את השקפותיהם ומעשייהם המבורכים.

תושבים מוזמנים לפעול, להגיב ולהתייחס.

אני מצטרפת למברכים על השמירה על איכות הסביבה.

יהודית

מודל מיחזור כפר מנחם שני אב

צוות איכות הסביבה שקם בכפר מנחם לפני כשנה וחצי השקיע שנה שלמה בסיוורים, דיונים ובדיקות איזה מודל איכות הסביבה מתאים ורצוי לשובנו. נסענו לראות במספר ישובים כיצד מתנהל בקהילתם מודל איכות הסביבה והמיחזור בישוב, ראינו ישובים מכל הקשת - מחסרי אמצעים שצוות מגובש ומאמין משקיע את כל כולו בדבר ועד קיבוצים עשירים שמשקיעים הרבה מאוד כסף ומשרות בשכר. מניתוח והתעמקות בצורות השונות של הטיפול באיכות הסביבה אליהם נחשפנו בסיוורים, הגענו למספר מסקנות שעליהן אנו רוצים לבסס את המודל בשובנו. לפי תפיסתנו ומהמסקנות בנינו את המודל שאותו אתאר בהמשך.

נושאים בהם ועדת איכות הסביבה מטפלת:

1. **מפגעים סביבתיים** (ריחות, זבובים...)

2. **מפגעים בריאותיים** (ריסוסים, קרינה...)

גידי קרון נטל על עצמו לרכז, ללמוד ולהתמקצע בנושא מפגעים סביבתיים ובריאותיים. הוא אמור להוות כתובת לכל הפניות בנושא, לדוגמא: הריסוסים בשדות ומטעי הקיבוץ מתואמים איתו והוא מפקח על עמידה מלאה בסטנדרטים הנדרשים מבחינה בריאותית ובכל שאלה ובקשה בנושא רצוי לפנות אליו.

3. **מיחזור והקטנת פסולת הצריכה**

מיחזור והקטנת פסולת הצריכה בישוב מצריך שינוי הרגלים והשקעת משאבים רבים כדי להנגיש לציבור את הפרדת הפסולת, אסיפתה ומיחזור.

מהכרת ישובנו ומסיוורנו למדנו שמודל **המיחזור והקטנת פסולת חייב לכלכל** את עצמו מכיוון שאם ניתן למספר "משוגעים" לעסוק בהתנדבות בדבר זה לא יחזיק מעמד לאורך זמן ובנוסף הישוב לא בנוי להשקיע משאבים גדולים במשכורות וכלים שיבואו מכספי התושבים ולכן בנינו את המודל הייחודי לשובנו.

מודל מיחזור כלכלי בישוב

1. הקמת מרכז מיחזור שיאסוף אליו את כל הפסולת שאפשר למחזר, ימיין אותה ויכין אותה למשלוח למיחזור. חלק מהפסולת יוכל להימכר וחלקה יפונה ללא עלות למיחזור (כמו זכוכית) וחלקה בעלות מסוימת להטמנה (כגון ספות, מזרונים).

הפסולת למיחזור תגיע למרכז המיחזור מפינות המיחזור שיהיו פרוסות בישוב לפי הצורך הפונקציונאלי שעליו יוחלט בועדת איכות הסביבה.

2. מרכז המיחזור יהווה בסיס לכל הפעילויות של מודל המיחזור ועם הזמן ולאחר בדיקת היתכנות יעמיק את המיחזור לתחומים חדשים.

המרכז הוקם ברפת בצמוד ללול ישן ועובד כחצי שנה. הוא מרכז אליו את הפסולת מחמש נקודות מיחזור הפרוסות ברחבי הישוב ואנו לומדים כל הזמן איך למיין את הפסולת ואיך למכור אותה ביעילות.

הבסיס הכלכלי של מודל המיחזור:

1. זיהינו שעלות פינוי גזם ופסולת חצר (ספות, טלויזיות וכל מה שלא נכנס לפחים הירוקים) על-ידי המועצה בישוב בגודל שלנו בסביבות 60,000 ₪ בשנה. על-ידי שימוש בגזם ברפת ליצירת קומפוסט ופיוני כל פסולת החצר למרכז המיחזור שלנו ומיחזורו על ידנו, אנחנו חוסכים למועצה את ההוצאה ואנחנו במגעים איתה לקבל את התקציב הזה ישירות לועדת איכות הסביבה של כפר מנחם.
2. מכירת פסולת. כיום ניתן לקבל כסף על פסולת ברזל ופיקדונות. לפי התחשיב שלנו מדובר בהכנסה של 15,000 ₪ בשנה.
3. גביית כסף מהעסקים בישוב עבור מיחזור הפסולת שלהם. הכנסה צפויה של 10,000 ₪ בשנה. כיום יש לועדת איכות הסביבה חוזים עם מספר עסקים בישוב שממחזרים אצלנו בהיקפים של 8,000 ₪ בשנה.

אופן הביצוע:

פינות מיחזור ניבנו והוצבו בישוב ומהוות מקום המאפשר לתושבים להפריד את הפסולת שנוכל למחזר. עובדי הנוי עוברים פעמיים בשבוע ומעבירים את הפסולת מפינות המיחזור למרכז המיחזור. במרכז המיחזור, הפסולת ממוינת בצורה אסתטית על-ידי מתנדבים ומוכנה למכירה ומשלוח לאתרי מיחזור.

הפסולת שניתן למחזר ואותה אנחנו רוצים לאסוף בפינות המיחזור היא זכוכית, פלסטיק, ברזל, אלקטרוניקה ובקבוקי פיקדונות.

קרטונים ובקבוקי פלסטיק גדולים יאספו כפי שנאספו עד כה וישלחו למיחזור ללא מעבר במרכז המיחזור.

פסולת חצר (פסולת שלא נכנסת לפחים הירוקים: מקררים, מכונות כביסה, ספות ומזרונים) תגיע על ידי הציבור עצמו, כפי שנעשה עד כה, למרכז המיחזור ושם תמוין. הועדה מאפשרת מתן שירות בתשלום סימלי עבור השינוע למרכז המיחזור.

גזם מכל הישוב נאסף ברפת (ליד מרכז המיחזור) ונגרס בין פעם לפעמיים בשנה ומשמש כבסיס לקומפוסט עם זבל הרפת.

החזון הוא שהישוב יממן אדם בחצי עד משרה מלאה מהכנסותיו ממודל המיחזור, שיעסוק במיחזור הפסולת בישוב וכל העודפים הכספיים יושקעו בבניית פינות מיחזור נוספות והצעת ישובנו להיות ישוב מוביל באיכות הסביבה, בריא ואסתטי לרווחת כלנו.

מרכז המיתר / ציה היא

מדי שנה נשלחים מליוני טונות של אשפה מעורבת להטמנה באדמות ארצנו. פסולת זו גוזלת משאבי קרקע יקרים, מזהמת את הקרקע, את מקורות המים ואת האוויר ויכולה לגרום להתרבות מזיקים והתפשטות מחלות.

בימינו קיימות בארץ ובעולם דרכים יעילות להפחתת כמות הפסולת המועברת להטמנה. אחת מהן היא הפרדת הפסולת הביתית לסוגים שונים כך שניתן יהיה לפנות אותה בנפרד ולהוביל אותה לטיפול המתאים לכל סוג פסולת. הפרדת פסולת יעילה, מביאה לכך שהפסולת המופרדת יכולה לשמש כחומר גלם לתהליכי מיחזור, הפקת אנרגיה ויצירת חומרי דישון, ובטווח הארוך מפחיתה באופן משמעותי את עלויות הפינוי והטיפול בפסולת.

מתוך הבנה זו הכשרנו מקום, "המרכז להפרדת הפסולת" של הישוב. המרכז ממוקם באזור הרפת ואליו מגיעה כל הפסולת שנאספת על ידי עובדי הנוי (הגזם מגיע לערימת גזם נפרדת), פסולת ממפעלים ועסקים אשר הגיעו אתנו להסכם פינוי וטיפול בפסולת, וכן ריהוט גדול, מכשירי חשמל ואלקטרוניקה ועוד ועוד.

המרכז פעיל כבר חצי שנה והפרדת הפסולת נעשית בו בהתנדבות על ידי אנשי צוות איכות הסביבה. העיסוק בהפרדת הפסולת מספק הרבה אינפורמציה על תרבות הצריכה שלנו ועל מנהגי זריקת הפסולת.

הרבה מוצרים שיש עבורם מיכלים בפינות המחזור, או בחנות הק-תן, מוצאים דרכם אל מרכז המיחזור, כיוון שאנשים הניחו אותם ליד הפחים הירוקים. אז מצד אחד טוב וחשוב שהם לא נזרקים לתוך פח האשפה הירוק ומצד שני, טוב וחשוב יותר

- ששקיות רבות מלאות בבגדים במצב טוב – יגיעו לחנות ק-תן וימצאו דרך למי שנזקק להם.
- שחברות, ניירות ועיתונים ימצאו את דרכם לפח הניירות המיועד לכך.
- ששטיחים, בדי כיסוי, מכשירי חשמל קטנים, צעצועים, כלי מטבח, נעליים ועוד, גם הם ימצאו מקום מכובד בחנות הק-תן.

במרכז המיחזור יש תחושה שהציבור מודע לחשיבות הפרדת הפסולת. עדיין אין את הנוהג לזרוק/לשים כל מוצר במקום המיועד לו.

הרבה מאוד פעולות שאנו עושים בחיי היום יום שלנו, משפיעות על איכות הסביבה העולמית. חשוב שכולנו נאמץ הרגלים שיפחיתו את המפגעים בסביבתנו, עוד יותר שכולנו נאמץ הרגלים אלו ונעבירם הלאה לבני משפחתנו ולחברינו. הפעולות מאוד פשוטות אך, כמובן ההתרגלות לשינויים ייתכן שייקחו קצת זמן.

בואו נעשה סדר בבלאגן - זמן התכלות של חומרים, למדו כמה זמן לוקח לכל חומר להתכלות:

נעל עור - 50 שנה	שיירי מזון - כחודש
בקבוק זכוכית - כמיליון שנים	קליפת בננה - 4 שבועות
מיכל פלסטיק - 1,000 שנים	שקיות ניילון - מאות שנים
עץ/עפרון/מקל/מטאטא - עשרות שנים	סמרטוט כותנה - 5-1 חודשים
צמר - כשנה	כרטיס אוטובוס - 4 שבועות
אריזת קלקר - לא מתכלה לעולם	נייר טואלט - כמה חודשים
נייר קרטון - כמה חודשים	פחית שימורים - 100 שנים
	חיתול חד פעמי - 500 שנים

אני ואת/ה נשנה את העולם! או לפחות ניטיב עמו מעט.

מחסן קה-גן / הילה אגון

כבר כמה חודשים שאני מחפשת מתקן לתליית מכסים של סירים של איקאה. באיקאה כבר לא מוכרים אותו אבל מסתבר שבקח-תן בכפר מנחם "מוכרים"...

הדבר היה ככה:

באחד הימים ארזתי בשקית כמה בגדים שלא זכו למגע יד אדם בחמש השנים האחרונות ומג'מיקס ישן אך פועל, והלכתי לקח-תן. בעודי עומדת בכניסה צד מבטי את המציאה - מתקן לתליית מכסים של סירים. מי היה מאמין.

השארתי את החפצים, ארזתי את המתקן (וגם כמה כוסות יין בסגנון שנות ה-70, שמיכת פיקה שהחזירה אותי לילדות וספר של עמוס עוז!) ויצאתי.

ביציאה פגשתי גננת שבאה לחפש צעצועים לגן ואבא טרי ששמע שמישהו הביא לקחתן מיטת תינוק במצב טוב.

למחרת כבר לא ראיתי את המג'מיקס בתצוגה...

אז מי אמר שסחר חליפין חלף מן העולם?

אז זהו, שלא! הוא כאן - בעולם, בישראל, ואפילו בקהילה הקטנה שלנו בכפר מנחם.

כל מה שנידרש זה יוזמה ברוכה, מאמץ קטן ועשייה שכל כולה רצון טוב ורוח התנדבות. קיבלנו מקום שבו ניתן להשיג חפצים ללא תשלום, מקום אליו ניתן להעביר חפצים ישנים שאין בהם שימוש, מקום מפגש ומקום (נוסף) שמפגיש את קהילת כפר מנחם עם תרבות מקיימת - תרבות המקדמת ערכים של שיתוף פעולה, קהילתיות, ערבות הדדית, שדורשת מכל אחד ואחד מאתנו לרצות ולפעול כך שהסביבה המקומית שלו תהיה טובה יותר. תרבות המאתגרת אותנו לשים בצד מחשבות על "מה לא בסדר" ולחשוב "מה כן נדרש וניתן לעשות". והכל בחינם...

מיתוך והפרדת פסולת צנויג ושפתגיו / סג'י אג'י

מה זה אומר להיות משפחה וחלק מעולם שהצריכה בו גבוהה והצטברות הפסולת הביתית גדולה? אנו משפחה בת 6 נפשות, הורים וארבעה ילדים בין הגילאים 8-16, אם נרצה או לא נרצה, יש פסולת המצטברת בביתנו שמקורה במטבח, בחדרי העבודה והמגורים. כמות הפסולת הנאמדת לאדם ליום היא 2.5 ק"ג.

במטבח יש את כמות הפסולת הגדולה ביותר – פסולת רטובה המורכבת מקליפות ושאריות מזון, אריזות קרטון, פחיות מסוגים שונים, בקבוקי פלסטיק, אריזות פלסטיק, שקיות ניילון ועוד. בחדרי השירותים אריזות סבונים ושמפו, גלילי נייר טואלט, בחדרי השינה ובסלון בעיקר ניירות עליהם ציור וכתבו הילדים ובסלון אריזות שנפתחו ועיתונים. לפעמים זה מרגיש כאילו הפסולת משתלטת עלינו וצריך להשקיע המון מחשבה במיון הפסולת.

כשהתחלנו להתעסק בהפרדת הפסולת לפני שנים רבות, גיליתי את השינוי הגדול מכולם – תדירות פינוי פח האשפה. הוא הסריח באופן טבעי רוב הזמן והיה צריך לפנות אותו בין פעם לפעמיים ביום. רכשנו קומפוסטר דרך המועצה ופתאום הפח כבר לא היה מסריח כל-כך, ואפשר היה לפנותו רק פעם ביומיים. במקום קליפות תפוחי

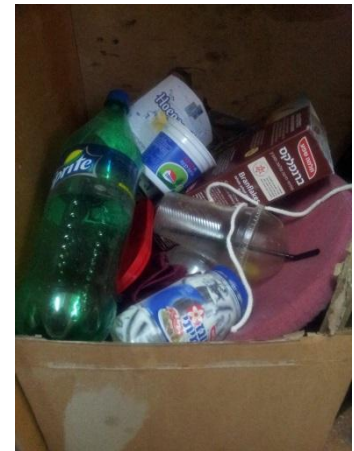
אדמה ופירות הדר מילאו אותו אריזות וחיתולים חד-פעמיים מה שעשה אותו לקצת יותר ידידותי לשהייה במחיצתו... על השיש עומד לו סיר ישן שאליו נזרקות קליפות מביצים, פירות, ירקות, שאריות תבשילים שאינם מכילים חלבונים מן החי, כשהסיר מתמלא אנחנו זורקים אותו לקומפוסטר שנמצא מחוץ לבית קרוב לשביל הגישה. למרות שאפשר להפוך את הפסולת הרטובה לקומפוסט שיכול להיטיב עם הקרקע, אנחנו לא מתעסקים בזה. פשוט זורקים עוד ועוד פסולת ומדי פעם זורקים מעל עלים יבשים. הפח לא מתמלא כמעט מכיוון שנפח האשפה יורד ונרקב. למרות שזה נשמע קל ופשוט, קשה לחנך את בני המשפחה. כוח ההרגל הוא לזרוק את קליפת הבננה לפח הרגיל יחד עם אריזת הפטריות האחרונה... צריך שוב ושוב להסביר ולכוון ולפעמים אפילו לתפוס ברגע שלפני כדי שיגיעו למקום הנכון... קליפות האבטיח נאספות בנפרד וניתנות לפרות ברפת...

השינוי הבא שעשינו בביתנו, עוד לפני שהגענו לכפר מנחם הוא מעבר מחיתולים חד-פעמיים לחיתולים

רב-פעמיים. אני עדיין זוכרת את אמא שלי מכבסת את חיתולי הבד של אחיי ואת ההתלהבות מהחיתולים ה"פ שהגיעו לארץ ועזרו לאמי לחתל את אחותי התינוקת. אז מה פתאום לחזור אחורה? ירדת צליל המטבעות בכל החלפת חיתול ותרומתי לנזק לכדור הארץ (לחיתול ח"פ לוקח 400 שנים להתפרק) הביא אותי להבנה שאנחנו חייבים לעשות משהו אחר. הצטיידנו בכעשרים חיתולים מיוחדים עשויים בד מגבת בעלי שכבות מרובות ויכולת ספיגה גבוהה והחלפנו את החיתולים החד-פעמיים. שוב ירד נפח הפח בבית, אם כי נוספו שתי מכונות כביסה בשבוע, וצליל המטבעות נעלם מראשי... הרמת הגבה היתה כמובן צפויה הפעם, אבל כשהתינוק שלנו נגמל מחיתולים הם עברו לאחסון בארון והשתמשנו בהם שוב עם ליבי וכשנתיים מאוחר יותר, שוב עם מעין. החיסכון הישיר בשימוש בחיתולים רב פעמיים מוערך בכ- \$1000 לילד עד הגמילה.

אז מה נשאר לנו בפח בינתיים? בקבוקים ואריזות. הקצינו מקום בבית בו מונח ארגז קרטון ולשם מפנים את כל הפסולת שאפשר – קרטוני ביצים, בקבוקי שתיה ואריזות פלסטיק, פחיות שימורים, בקבוקי זכוכית, צנצנות, בגדים שלא ניתן לעשות בהם שימוש. פעם בשבוע אני ממיינת ושולחת כל ילד עם סל פלסטיק למחזר. זה לא פשוט, הם לא תמיד נהנים להשתתף, אבל לאט לאט מצליחים ללמד אותם להפוך את המיחזור להרגל. את בקבוקי הפלסטיק לכלובי המיחזור של א.ל.ה, פחיות וקופסאות העשויות פח לפחים הייעודיים בעמדות המיחזור, בקבוקי זכוכית לפחים בעמדות המיחזור, אלקטרוניקה (מדפסת, רדיו ישן ועוד) לפח שבעמדת המיחזור או ישירות למכולת האלקטרוניקה שנמצאת ברפת בתוך המרכז הלוגיסטי, בטריות לפח שליד הכלבו, עיתונים, ניירות, קרטוני קורנפלקס ישירות לפחים של אמניר.

בחיים בכלל, אנחנו מנסים להמעיט בצריכה. הבגדים של כולנו, רובם מקורם ביד-שניה. ממפגשי החינוך הביתי שפקדנו עד השנה האחרונה הגענו עם מחלצות מצויינות לכל המשפחה והילדים יודעים להעביר הלאה בין חבריהם דברים שקטנים עליהם או שלא אוהבים. מה שלא ניתן להעביר ישירות לאנשים אנחנו מעבירים למחסן הקחתן בקיבוץ. זה כיף לראות מישהי אחרת לובשת חולצה שאני כבר פחות אוהבת ויכולה ליהנות מהם עוד תקופה ארוכה.

כשאנחנו יוצאים לפיקניקים עם משפחה וחברים כולם כבר מכירים אותנו ולפעמים כבר נכנעים – מביאים כלי אוכל רב-פעמיים. צלחות וכוסות פלסטיק ושקית המכילה סכו"ם אמיתי לפיקניקים. בסוף הפיקניק מכניסים לשקית ניילון וחזרה הביתה למדיח. גם באירועים רבי משתתפים כל אחד מביא את כלי האוכל המסומנים שלו ומחזיר אותם הביתה לניקיון. אין ספק שקל יותר להשתמש בחד פעמי – השתמש זרוק – אבל מרגיש לי שאני מצליחה לעשות משהו קטן לטובת כדור הארץ... אנחנו משתדלים מאוד לעשות, וזה לא פשוט. החיים שלנו מהירים, אינטנסיביים, ודווקא החשיבה על המיחזור והפשטות

דורשת מאיתנו המון. שינוי הרגלים בחיים אינו פשוט ולפעמים אפילו מעורר התנגדויות בתוך המשפחה. הרבה יותר קל לזרוק הכל לתוך פח אחד מאשר למיין את הבגדים הקרועים למיחזור ואת הטובים לקח-

תן, את בקבוקי הפלסטיק למיחזור לעומת פלסטיקים אחרים שלא מתמחזרים בכלובי הפלסטיק הגדולים. בכל תקופה אנחנו לומדים על משהו חדש שאפשר להפריד מהפח הכללי ולשלוח למיחזור ומסתגלים מחדש. אנחנו טיפה בים, כדי שיקרה שינוי גדול אנחנו יודעים שכווולם צריכים למחזר, אבל הי, צריך להתחיל איפשהו... הצטרפו אלינו!

גרנוג "אג-צריכה"

במאמר שפורסם ב-22 בדצמבר 2012 באתר האינטרנט "בידיים" (מעבדה וירטואלית לקיימות) עושה אסתר לחמן¹ קישור מעניין בין תרבות הצריכה לבין ראש חודש ונשים.

אסתר מתארת מצב של פחד שקיים בנו מתחושת החיסרון - "רק שהמקרר יהיה תמיד מלא, הארונות עמוסים ומחוג הדלק למעלה, רק שלא ניתפס ברגע של נשיפה החוצה, בהתרוקנות, בחיסרון..."

תרבות הצריכה דואגת לשמר בתוכנו תחושת חסרון תמידית, חיסרון שלילי ונצחי, שלעולם לא יבוא על סיפוקו! ובמקביל מפרסמת ללא הרף עוד ועוד מוצרים, בגדים, מותגים ומכשירים שיעשו אותנו מאושרים, שייכים, עשירים ויפים יותר... – עם הפלאפון הזה, יהיו לך חברים, עם החיתולים האלה, את אמא טובה, קצת בושם, ואת אישה אמיתית, ורק עם המכונית הזו, אתה באמת גבר...". אסתר מציעה תנועה הפוכה – בחירה בפשטות מרצון, או "קנה פחות - חיה יותר". ומה הקשר לראש חודש ולנשים?

"חז"ל הורו לנו שראש-חודש הוא יום חג לנשים, נשים פטורות ממלאכה, ומשולות ללבנה הנולדת מחדש. הלבנה היא אותה לבנה, מיום בריאת העולם – ובכל זאת היא זוכה להיוולדות מחדש – כל חודש. היכולת להתחדש היא בהכרח מתוך חיסרון – הלבנה נעלמת מעיננו, ומתגלה במלואה. היכולת להרשות לעצמנו להיות חסרות מבטיחה את היכולת להתחדש!!! זאת אם נזכור שכמו הלבנה הכל כבר כאן וקיים, החיסרון הוא אשליה אופטית זמנית ביותר!"

אסתר מציעה מפתחות להכרות עם התחדשות אמיתית:

(א) להיחשף כמה שפחות לפרסומות (הסוכנים של תרבות כזו עגומה).

(ב) ליצור ולייצר – תחושת החיות נוצרת מפעולות ומעשיה, ממחשבה ומיצירה. אם בתרבות הצריכה אנחנו צרכנים, בוהים בפרסומות ובמסכים פסיביים לחלוטין, הרי שההיפך מזה היא עשייה – יציאה לטבע, יצירה בידיים, כתיבה, טיפוח גן-ירק – כל דבר בו אתם משקיעים את עצמכם באופן מעשי-קריאה היא פעולה מעשית יותר ביחס לבהייה במסך הטלוויזיה.

(ג) הרשו לעצמכן להתחדש בקיים – לרענן את ארון הבגדים, להוציא משם ולתת במקום להכניס (קצת חיסרון, לא להיבהל!); התחדשו בנתינת אביזרים ומוצרים – ר' נחמן מברסלב מלמד שכל חפץ בבית שאין לו שימוש – יונק כוחות מיושבי הבית. לכל דבר בעולם יש תכלית ושימוש. אם אתם צוברים חפצים, החפצים יצברו כוחות מכם. הרשו לעצמכם להזרים שפע – למסור לוויצ"ו או לחנות יד שנייה, ומיד תוכלו לברך "שהחיינו וקיימנו" על תחושת החיסרון המבורכת."

¹ אמא לארבעה יחד עם איתי יוסף מנהלת עסק אורגני, מגדלת תרנגולות, ירקות, חלומות ועוד. הקימה את "ערוגות" - בית מלאכה בוטיקי לקוסמטיקה אורגנית. חיה עם משפחה בגרעין "שובה" בנגב המערבי העוסק ביהדות וקיימות. אסתר כותבת למגזינים שונים בתחומי אקולוגיה ויהדות, טיפוח טבעי ואורח חיים ירוק, מלמדת רוקחות טבעית, וכותבת את הבלוג האהוב - "מרקחת בית". www.habosem.com

קח-תן

חנות הקח-תן של כפר מנחם, הפועלת מזה כחצי שנה, מזמינה אתכם לבוא, להציץ, להתרשם לתת ולקחת, כל דבר שעולה לכם בראש:

בגדים, תיקים, נעליים, כלי מטבח, ספרים, מוצרי אלקטרוניקה, צעצועים ורהיטים. המוצרים עוברים בדיקה ומיון ומוצגים באולם הסמוך לכל-בו.

והכל עם המון אהבה
ובחינם...

ועדת איכות
הסביבה, כפר מנחם

**אנו קוראים למתנדבים להפעלת החנות - מיון המוצרים וסידורם.
המעוניינים מוזמנים לפנות אל אנה סעידי - 052-3469426**

מרכז אישי על המאבק בגחנה הכוח של דליה אנרג'י / צ'קה שחורי

מבחינתי הכל התחיל בהודעה הבאה שהתפרסמה בין המלצה למתקין פרגולה לבין שאלה על אבן חלילה בקומונת ההרחבה באתר תפוז (01.05.2008 מי זוכר?) "שמעתי ממקורות מוסמכים שאושרו תוכניות לבניית תחנת חשמל חדשה בדומה לזו של צפית ממש דרומית להרחבה ליד המאגר, במקום המטעים. מישהו שמע על כך? אם זה נכון צריך להגיש התנגדות ברגע שזה יוצא להתייחסות הציבור, ואולי לקחת עו"ד?"

סקירה ראשונית של הנושא גילתה לי תמונה מדאיגה.

א. מדובר בתכנון לאתר ייצור חשמל בהיקף גדול, MW 870 תכנון של חברת "דליה אנרג'יות" + MW 615 של תחנת חברת החשמל (שאושרה ב 2005 מבלי שמי מהתושבים או עובדי המועצה אפילו עיין בתסקיר הסביבתי שהוגש) סה"כ באתר כמעט MW 1500, לשם השוואה הספק הכולל של תחנת הכוח אשכול באשדוד MW 1700 ואילו של תחנת הכוח גזר ליד רמלה MW 1340.

ב. אספקת הגז ממצרים מראה סימנים מדאיגים של חוסר יציבות (מאגר תמר עוד לא התגלה), ויש חשש להפעלת התחנה בסולרמזוט שהם כבר ממש סכנה בריאותית מיידית.

ג. חשש מסיכונים בטיחותיים וסביבתיים באתר וסביבתו, השלכות תחנת הפחתת לחץ הגז, זיהומים סביבתיים (זוכרים את הענן השחור שנפלט מהתחנה בקיץ האחרון?) ושינוי פני האזור בשיטת הסלמי מביוספרי לתעשיית.

ההמשך היה בהתגבשות צוות קטן של תושבים אשר הפך לעמותה, ומערבולת של פעילות שבאמת קשה לתאר את הקפה. אין סוף שעות של איסוף חומרים ולימוד הנושא, שינוי התודעה ביישוב ובמליאת המועצה, התכתביות, הכנות ופגישות עם גורמים שונים ומשונים מהקואליציה לבריאות הציבור דרך אנשי קק"ל, רט"ג, מנכ"ל משרד האנרגיה, השר להגנת הסביבה, גורמים פוליטיים שונים. אדם טבע ודין, מתכנן הועדה לתשתיות לאומיות, ועדת הפנים של הכנסת ועוד עשרות גורמים הקשורים לנושא. אין סוף פגישות פנימיות והתלבטות בבחירת הדרך, כנסי תושבים ופגישות עם ועדי הישובים בגוש הצפוני של המועצה, הפנינג רב משתתפים למרגלות תל צפית, גיוס כספים ותרומות, ועד הגשת בג"ץ,

אז מה למדנו בדרך?

שאף אחד ללא יוצא מן הכלל מהגופים הממשלתיים/השלטון המקומי לא יעשה את העבודה במקומו. שיש אנשים טובים באמצע הדרך – כאלו שנרתמו, עזרו, ליוו נתנו כתף וגם תרמו והתרימו. שיעור אחד או שניים על האינטרסים האדירים הפועלים בנושא, כשעל על הכף מונחת השקעה של 4 מליארד שקל. ולמשל כיצד הרגולטור מכופף נהלים, "מתגמש" ומאפשר ליזם תרגילים יצירתיים.

<http://www.themarker.com/opinion/1.1904385>

פוליטיקה מקומית במועצה - מי במליאת המועצה הבטיח להצביע ולא הגיע? כיצד מנסחת המועצה התנגדות בעדינות ... ומה בין החזון שעל הקיר למציאות . יחסים ומשקעים בין הישובים - (הס מלהזכיר בכפר הרי"ף את המילה אנטנה !)

פוליטיקה של אירגונים ירוקים - ביד אחת כנסים מחקרים וימי עיון על עתיד האזור, כדוגמת כנס צפית 2010 של מכון דש"א <http://www.deshe.org.il/?CategoryID=308&ArticleID=293> וביד השניה כן אבל זה צמוד דופן... ובכלל זה כבר שטח מופר ... וכבר יש מאבק מול התחנה באשקלון ועוד ועוד...

התנהלות גופי השלטון והשיטה - מי לדעתכם מפיק את הדו"ח הסביבתי האובייקטיבי ובוחן את החלופות? כמובן שהיזם! ומי מייצג את היזם ומנהל את הפרוייקט של דליה מול הות"ל? כמובן שמתכנת הות"ל לשעבר שדילגה לשוק הפרטי, ומי כיום מנהלת את מנהל התכנון במשרד הפנים שממונה על הות"ל? כמובן שאותה הגברת אפילו לא בשינוי אדרת שחזרה בינתיים לתפקיד ציבורי.

אז מה נותר בסוף ?

עם דחיית העתירה ע"י בג"ץ בנובמבר 2011 נותרתי עם תחושה קשה של כישלון צורב ואכזבה, ומצד שני גאווה גדולה מאוד על הדרך שעשינו, והיכולת להביט במראה ולומר לא נכנענו מראש, ניהלנו מאבק צודק וראוי! (טיעון של מפסידים אבל בכל זאת)

מה יכולנו לעשות אחרת ?

כמובן שבחוכמה לאחר מעשה הרבה דברים, אבל אם אנסה לתמצת את העיקר אז ניתן ללמוד כי בשנים האחרונות עם עליית המודעות לסביבה הלכו ורבו המאבקים הסביבתיים. לדוגמה: חוף פלמחים, הישוב מרשם בחבל לכיש, עמק ססגון בתמנע, תוואי הרכבת לי-ם, תחנת הכוח באשקלון ועוד ועוד. אם ננסה לבחון את הסיבות להצלחה או כישלון נגלה כי אין נוסחאות בדבר, אבל בטוח שהמאבקים הקשים ביותר הם אלו הקשורים לתשתיות לאומיות אל מול הות"ל. עושה רושם שכדי להעלות את סיכויי ההצלחה יש צורך **בהד ציבורי רחב חזק ומתמשך** אשר יגרום למערכות השלטוניות פוליטית או המשפטית לזוז באי נוחות בכסא. אנחנו מהרבה סיבות חלקן תלויות בנו וחלקן לא, לא השכלנו לייצר הד ציבורי שכזה ולמעשה עם התקדמות תהליך אישור התחנה הטלנו את כל יהבנו על הערוץ המשפטי בלבד.

גם היום למרות ההפסד בבג"ץ אסור לנו לשכוח שהדרך לא תמה, בזמן שאנחנו מנהלים כאן את חיינו, בדליה אנרגיות לא נחים לרגע ומתכננים את ההמשך. מצ"ב ציטוט מתוך כתבה/ראיון עם מנכ"ל דליה אנרגיות שהתפרסמה ב דה-מרקר ב 27.12.12

"אלא שדליה אנרגיות לא מסתפקת בהקמת תחנת הכוח הראשונה, ומתעתדת להכפיל את כושר הייצור באתר בצפית ל-1,700 מגה-וואט, ואף להיכנס למיזמי ייצור אנרגיה נוספים"
שיטת הסלמי, זוכרים...

הוועדה לאיכות הסביבה מועצה אזרחית יואב

עיקר הפעילות של הועדה לדון על מפגעים כמו אתר קומפוסט דלילה, איום פצלי שמן בחבל עדולם. כמו כן, בוחנים את תוכנית מיתר של המועצה על מנת למנוע מפגעים בעתיד כמו תחנות כח ואתר אנטנות. יד על הדופק לקראת מיזמים עתידיים. מבקרים את החלטות המועצה בכל הנוגע להפרדה במקור, מחזור אשפה, תלונות הציבור בנושא סביבתי. בקשר עם ארגונים סביבתיים כמו אדם טבע ודין, איגוד ערים אשקלון. גיוס משאבים לפעילות חינוכית בנושא הסביבה.

בברכה

סמי גראס – יו"ר הוועדה לאיכות הסביבה במועצה אזרחית יואב

ב-17.4 – 12.4 ירדו 12 מ"מ גשם
ב-13.5.13 ירד המלקוש

אזינון כפר גננים 2013 / שני גיבול

האביבון – חג הילד, התקיים השנה בשבת שלאחר חג הפסח, ומטעמים שונים נקבע כי זה התאריך המיטבי לחגוג, על אף הסמיכות לימי הזיכרון ויום העצמאות. האירוע השנה התקיים בתחילת חודש אפריל, ולכן היה חשש מגשמים, אך לשמחתנו מזג האוויר היטיב איתנו, והיה יום אביבי במיוחד. בניגוד לשנים הקודמות האירוע התקיים בדשא הסמוך לספריה, כשעמדת השתיה (שכללה גם משקאות קלים ובירה באדיבות הפאב) ובית הקפה, מוקמו מאחור באיזור המוצל. באירוע שולבו מתקנים המתאימים לגילאים השונים, החל מגיל שנה ועד 14: היו עמדות מתנפחים, מתקני קליעה למטרה, טאבון, ג'ימבורי לקטנטנים, בריכות נייר גרוס, גיגיות של בועות סבון, פינות יצירה ושתי רכבות רתומות לטרקטורים: האחת לקטנטנים והשניה לגדולים – הרכבות היו האטרקציה הגדולה ביותר, נהגי הטרקטור המתנדבים שיתפו פעולה והפכו את החוויה לאטרקטיבית אפילו יותר – ולכן היו תורים ארוכים לשתי הרכבות. השנה הוחלט בצוות לאפשר כניסה ללא תשלום גם לעובדי'ות מערכת החינוך בקיבוץ ומשפחותיהם,

ילדי אורחים חיצוניים (מגיל 3 ומעלה) שילמו 20 ש"ח עבור הכניסה. אורחים רבים הגיעו והיו כ- 1000 איש באירוע. עם זאת, בשל ריבוי התחנות ופיזורן בדשא הגדול לא היה צפוף והיה נוח ונעים. הייתה בעיה בגישה לשירותים, שהיו מרוחקים ולכן מומלץ מאד בשנה הבאה להשתמש בשירותים של הבריכה, אך לתחום את הכניסה לאיזור המים.

המבנה המשופר של היום הוכיח את עצמו, והביקורות היו מעולות, ולכן מומלץ לשמור עליו גם בשנים הבאות.

חשוב מאד בשנים הבאות לקבוע מתנדבים מבוגרים, שינתבו את התורים לרכבות על מנת למנוע דחיפות ועומס יתר בקרונות. כמו כן, אנו ממליצים לקבוע מנהל אירוע, שיהיה אחראי על ניתוב המתנדבים לתחנות ועל הסדר בזמן האירוע. בסוף האירוע הילדים התפנקו בארטיק, שהיה צ'ופר נחמד ליום האביבי. תודה רבה לכל מי שלקח חלק והתנדב באירוע, לצוות ההקמה והפירוק שעשו הרבה יותר ממה שציפינו. ולצוות המנצח של האביבון: ימית לפידות, אנה סעידי – גולדסטרו, צביה גרשוביץ, אסף אוזן, רותם שחורי, אלעד בן-אריה ונועם קורן. ניפגש בשנה הבאה – אותו מקום אותה שעה.

אירועי האביב

ביום הזיכרון לשואה ולגבורה נערך הטקס המסורתי ליד אתר ההנצחה לבני משפחות החברים שספו בשואה. אהרון ברוידא המופקד על ארגון הטקס מציע, כי תכנון הטקס וניהולו יועבר לחניכי השומר הצעיר והוא יסיע להם. **גני החובה (דקל וזית) השתתפו בטקס יום העצמאות** של ילדי הגנים הבוגרים במועצה. הטקס התקיים במצודת יואב. הילדים למדו לפני הטקס שירים וריקודים. כל גן הכין מיצג שעסק בגידולים חקלאיים, או תעשייה שיש ביישובו. ילדי גן דקל הכינו מיצג על גידול החיטה, ילדי גן זית הכינו מיצג על מטע השקדים. הילדים שרו והשתתפו ברונדו ורקדו עם מצנחים ואביזרים שהבאנו מהגן. הילדים האזינו לתפילה לשלום המדינה, ששרו ילדי הגן הדתי מנחלה. לילדים הייתה חוויה מיוחדת של נסיעה באוטובוס. **בערב של יום הזיכרון** נערך הטקס המסורתי והמכובד, בו הועלה זכרם של בנינו-חברנו שנפלו במערכות ישראל. ארגן את הערב מאיר ארגוב. **ביום הזיכרון** פקדנו את החלקה הצבאית בבית הקברות.

סיכום אירועי יום העצמאות 65

חברי הצוות: ליאור לוי, עמליה גולדברג, אסתי אלברט, זהר ארגוב, שאול אלמן, יהודה בר לב וחלי זלינגר.

הצוות סיכם את אירועי יום העצמאות כמוצלחים בעיקרם: התכנית נפתחה בצעדת דגלנים ותהלוכת ילדי היישוב, המשיך בטקס מעבר מיום הזיכרון ליום העצמאות שנחתם בכתובות אש של הנוער. על רחבת הדשא התקיים החלק האמנותי: ריקודים ושירה חיה, חידון 'לא נפסיק לשיר' וכמובן, מופעי זיקוקין. היה לנו חשוב שיום העצמאות השנה יעשה כולו ע"י כוחותינו הפנימיים- כל התכנית מעשה ידי תושבי כפר מנחם- מבוגרים, נוער וילדים (כולל תפאורת החג).

שוב, תודות לכול התורמים!!!

אווירת החג הורגשה והרשמים מהקהילה חיוביים בעיקרם. הצוות נפגש לפגישת סיכום ורשם לעצמו נקודות לשיפור ולשימור לשנים הבאות.

נתראה בחג השבועות.

גיל הרך

בל"ג בעומר היה יום גיבוש מוצלח מאוד בגיל הרך – טיילנו במעיין בוקק מקום קסום שוקק מים וצל (זה היה באחד מהימים החמים ביותר), היה מהנה ומצנן, קבלנו הדרכה על כל אזור ים המלח בעבר ובהווה, קינחנו בהרמת כוסית ליקר שוקולד מתחת למפל. בהמשך דורית וולך הרצתה על גרפולוגיה וציורי עצים, למדנו על עצמנו וחידדנו תובנות. בהזדמנות זאת כולנו מודים לדורית על הידע המקצועי ובדרכה הרגישה תרומתה ליום צוות שלנו בגיל הרך. "התפנקנו" במלון וחזרנו הביתה שמחים וטעוני אנרגיות מחדשות.

סיכום אייג בעומר הישועי- חג גנועג השומר הצעיר

בסופ"ש האחרון ארגנו חניכי כפר מנחם אירוע לכל היישוב. האירוע היה לכבוד ל"ג בעומר, שהוא באופן מסורתי חג תנועת השומר הצעיר. האירוע התקיים בהרחבה בשטח שמול המגלשה הגדולה והיה מחולק לשני חלקים: בשישי בערב מפקד אש ובשבת בבוקר הפנינג.

אתחיל ואסביר את הייחוד לפי דעתי של חג התנועה: מדובר באירוע שאת כולו, מא' ועד ת' ארגנו חניכי הקן. משלבי תכנון המבנים, ליפוף הכתובות ועיצוב הפוסטרים והפלאיירים ועד שלבי תליית השלטים, בניית התחנות, בניית המבנים, הדלקת הכתובות, חלוקת פלאיירים בתיבות דואר, תליית שלטי בד ואפילו פירוק וסידור האירוע בסופו (מה שנאלצנו לקטוע אחרי כשעה עבודה, למורת רוחם של חלק מהחניכים, בגלל עומס חום קיצוני).

דובר במפקד אש רבות על "מרד", ואת אופי המרד הזה חשוב לי להדגיש- זהו מרד בתרבות הנוער הרווחת במחוזותינו ותקופתנו, זהו מרד של עשיה ובניה, מרד נגד הטלוויזיה המטמטמת והשקיעה בפייסבוק ולמען מפגש חברתי יוצר, למען עבודה בצוות ולמען עשיה למען הקהילה, ולא רק לעצמך. אני לא מאמין שהמעשה הזה היה מצליח ללא תמיכת הקהילה ולכן אודה, בשמי ובשם חניכי הקן כולם, קודם כל ליישוב כולו על כך שהוא מאמין בנוער שלו ונותן לו שבוע אחרי שבוע את הפלטפורמה להוביל ולהיות משמעותי. תודה רבה ליזהר שרון על סידור השטח למפקד, תודה רבה למשפחת לב על התנור ועל תפעולו, תודה רבה לדרור אבודרם ולאמנון זלינגר על העזרה עם הציוד של הקיבוץ, תודה למשפחות פלדמן, טובי ופז על הסולמות, תודה לצביקה תל אור על ההעמסה במשאית וכמובן המון המון תודה לאמיר וענת פרן על העזרה בכל התחומים והליווי לכל אורך האירוע.

לב ליטמן, רכז השומר הצעיר בכפר מנחם, 052-625855, l.littman@gmail.com

וכמובן, הנה כמה תמונות: (במידה ומישהו צילם ורוצה להעביר לי עוד תמונות אני אשמח, כי אין לי הרבה בכלל).

עוגג גבינה קרה וקלה להכנה

לתחתית + ציפוי: חבילת בייסקוויטים

100 גרם חמאה

טוחנים את הביסקוויטים עם חמאה מומסת ומהדקים שכבה דקה על תבנית האפייה.

מכניסים לפריזר להתקשות.

את שאר הביסקוויטים שומרים לציפוי.

למלית הגבינה: 2 מיכלים שמנת מתוקה

750 גרם גבינה לבנה 5%, או 9%

חצי כוס סוכר

חבילה או חצי חבילה אינסטנט פודינג

מקציפים במיקסר את השמנת + הסוכר + אינסטנט פודינג עד לקבלת קצפת יציבה

מקפלים פנימה את הגבינה

לאחר מכן יוצקים על תחתית האפייה את הבליילה ומפזרים מעל את הפירורים שנשארו

עוטפים בנייר כסף או ניילון נצמד ומכניסים למקרר.

יש אפשרות להוסיף פירות לקישוט מעל ושוקולד צ'יפס לתערובת הגבינה.

חג שמח ובתאבון

אפתה והמליצה תושבת

(השם שמור במערכת)

לרעות ניצן והמשחה כולה
ברכות חמות להולדת הבת פותם.

לאורי צופי ועומי שימואל שהטיעו למצוות -
פרשו כנפיים לקראת התחלות חדשות.
מלא טוב לבם, להורים, לסיים ולכל המשחה.
צדק צלחה והרבה נחת.

לאופנה ואייל בן ששון והמשחה כולה
ברכות חמות להולדת הבת אופי.

אלואיסה ועצי סליאס והמשחה כולה
ברכות חמות להולדת הבת מיה אביטיל.

לאפאלה ועמית פרי והמשחה כולה
ברכות חמות להולדת הבת נעם.